

Μαρία Λαϊνά

Τα Ψαρά (από Σε τόπο ξερό)

*Το τέλος του κόσμου θα 'ναι
μια μέρα τρυφερή
με βήματα ανθρώπων*

Τότε μπορεί
στην ερημιά ενός απέραντου ουρανού
να βαδίσει, μπορεί, ένα πουλί
ίσως σπουργίτης
γιατί μου είπαν πως αυτός περισσότερο απ' τα πουλιά
επιθυμεί τον έρωτα
μπορεί λοιπόν
χωρίς δόξα καμιά
και τυλιγμένες τις φτερούγες του στους ώμους
να κλάψει μουγγός
την παρουσία του θανάτου
που τη σκιά του απ' τη γη στον ουρανό θα ρίχνει
και δεν θα χρησιμεύει πια το πέρασμά του
για προφητείες
παρά για αυτοψία.

Λαϊνά, Μαρία. 2015. Σε τόπο ξερό (Ποιήματα 1970-2010). Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη.